

Годишен абонамент

За България 80 л.
За странство 160 л.
За Америка 2 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

2 лева кв. см.

Брой 2 лева

692 Културно-просветно
читалищно дружество Варна

СВОБОДНА

ДОБРУДЖА

СЕДМИЧЕН ВЕСТНИК ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонамен
титъ се придружава с
суматаУрежда редакционен
комитетъ

Адресъ „Св. Добруджа“ — София

Главенъ редакторъ

Д-ръ П. Вичевъ

Телефонъ 45-75

Д-ръ П. Вичевъ

ИСПАНСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ

Успѣхътъ на националното освобождение въ Каталония

Точно преди единъ месецъ, на 14.IV. 1931 г., въ юго-западна Европа се извърши едно отъ крупно историческо значение събитие. Една диктатура се събори, единъ кралъ абдикира, единъ народъ пое пътя за своето пълно политико-економическо освобождение.

Испанския народъ въ общинските избори се произнесе за републиката. Кралъ Алфонс XIII си тегли заключението. Мирно и тихо той напусна пределитъ на Испания. Военната диктатура падна. Обяви се републиката. Демократическо-прогресивните до тогава елементи взеха надмощие. Въ съюзъ съ военните, тѣ завзеха управлението и пакъ тихо и мирно заработиха. Председателятъ на II интернационал Бандервелтъ посети Мадридъ и поздрави републиката. И нищо повече. Като че ли нищо повече отъ едно тържество не стана, както при смѣна на шефове. Това се показа на първо време на екрана.

Въ действителност обаче, събитието не е тъй просто. Загнестилия се сръбне-вѣковенъ феодализъмъ въ Испания, крепенъ отъ клерикализма отъ вѣмето още на инквизиторските ордеи, които владѣятъ огромнитъ пространства земя, продължаваше да вирѣе и се крѣпи успоредно съ зародилата се модерна индустрия, търговия, свършена техника и да гнети икономически, политически и национално много националния испански народъ. Държейки въ ръцетъ си политическото ръководство на страната, тѣзи привилегировани класи съ подържаната отъ тѣхъ държавна организация и закони доведоха селскитъ и работни маси до една редкопозната друга мизерия. Никжде беднотията, мизерията и социалнитъ злини не сж толкова силно развити, както въ Испания. На повицитъ за земя, работа, хлѣбъ и свобода Алфонсъ отговори съ диктатура.

Тежка бѣше едновременно и националната криза въ Испания. Националния колоритъ е твърде разнообразенъ: баски, испанци, андалузи, каталонци и пр. Каталонцитъ, единъ тоже романски народъ, но отъ третата испанска група, живущъ на северо-източната частъ на Пиринейския полуостровъ, подъ самитъ Пириней, на брѣга на Сръдиземното море, върху територия отъ 32000 кв. км. и на брой около 2 милиона, по история, битъ, езикъ и традиции, както и баскитъ, се отличава отъ испанския народъ. Тѣ водятъ една упорита вѣковна борба за своето пълно национално освобождение. А между туй каталонцитъ сж извънредно свободолобивъ народъ, икономически сж сравнително по-добре поставени и претендиратъ, да сж дали първата конституция въ Европа. Тѣ дадоха много борци — революционери и много жертви въ борба противъ диктатурата. Днешния председател на Каталонската република полковникъ Масия, отъ дълги години бѣ въ емиграция и отъ тамъ водеше въ съюзъ съ другитъ революционни движения, революционитъ борби на каталонския народъ.

Две идеологии се борѣха — реакционна и прогресивна.

Реакционата преследваше тоже извоюването на една самостоятелна Каталония, ала при сѣществующата система на държавна и социалъ икономическа организация. Нейни носители бѣха каталонскитъ клерикали. Тѣ останаха откъснати отъ всички либерални и революционни идеи и сили въ свѣта, като поддържаха каталанския локаленъ патриотизъмъ.

Прогресивната идеология предлагаше разрешението на Каталонския въпросъ предъ очитъ на свѣта и съ огледъ на бъдащото. Прогресиститъ обгръщаха всичкитъ нюанси на една революциона борба, която

има за база: свобода и независимостъ за каталонската нация, а сѣщевременно свобода и независимостъ и за другитъ националности. Това ще каже, тъй както тѣ сами се изразяватъ:

1. Ние искаме свободна Каталония, тъй както и свободата на другитъ народи; 2. Ние ще работимъ съ тѣхъ за да прѣмахнемъ всички ония сили, които ни пречатъ; 3. Всѣки народъ има право да си създаде своя конституция, каквато си желае и ние не бива да му пречимъ; 4. Ние искаме да се създаде една по вина сложна феберативна държавна единица, но самитъ народи трѣбва свободно да я създадатъ, чрезъ свои делегати.

Само така ще се съгласува националната свобода съ универсалната взаимностъ. Делегирайки така властта на една по върховна федерална държава, ние се гарантираме отъ всѣкаквъ шовинизъмъ и националенъ егоизъмъ. Така само може да се подготви едно истинско Общество на народитъ.

* * *

До тукъ каталонцитъ успѣха. Буржуазно националната революция постигна частъ отъ тая програма. Успоредно съ това обаче това революционно движение се слѣдваше и отъ оная на икономическа основа. Исканията на селнитъ и безимотни маси стоятъ открити. Етапътъ на политическата трансформация далечъ не бѣше само цѣлътъ на народното движение. Новото републиканско правителство не задоволи недоволнитъ селени и работници. То не посегна върху имотитъ на манастиритъ и крупнитъ чифликчи. То не даде на народа това, за което той се бореше. И ние виждаме недоволството да се разраства въ демонстрации и улични манифестации, въ грабежи на манастирски имоти, въ палежи и улични стѣлкновения. Явно е, че ние сме предъ новата фаза

Ще ставатъ депутати

(Посмали манго)

За 15 и 16 т. м. И. К. свикалъ вишия добр. съветъ на заседание, както никога до сега. Мнозина се питатъ за какво прочее става това, защото никога, откато безотговорнитъ фактори съ полиция и парабели се натрапиха за ръководство на съюза не сж считали тоя институтъ за факторъ. Той е билъ всѣкога за тѣхъ една маска за примамване и залъгване на наивницитъ. И въ случая имаме сѣщата маневра. Цѣлия имъ дневенъ редъ е тоже една машинация. Сѣщественото е да се изнудятъ наивницитъ отъ В. С. да одобрятъ кандидатурата за народни представители на Д-ръ И. Пенаковъ, Хр. Поповъ, А. Айдемирски и А. Стояновъ отъ името на добруджанци; да избераатъ депутация която да се яви предъ г. г. Ляпчева-Бурова-Цанкова и да иска на всѣка цена да приематъ тия кандидатури, защото... защото иначе Добруджа пропаде, загива.

Ако не успѣятъ тамъ, тогава щѣли да се отнесатъ къмъ опозиционния блокъ.

Ние сме убедени, че и отъ двѣтѣ мѣста ще имъ дадатъ ритникъ, защото и на двѣтѣ мѣста знаятъ, че тия хора представляватъ само себе си, че добруджанци ги презиратъ и че и сега сж полицейски избраници и на тия си мѣста. А ако още веднажъ полицията се ангажира да ги избира и за депутати, счита се, че вече преляватъ въ претенциитъ си.

Нашиятъ главенъ редакторъ и основател на в. „Свободна Добруджа“ Д-ръ П. Вичевъ пое редакцията на вестника.

Умоляватъ се всички абонаменти на в. „Свободна Добруджа“ и ония които го получаватъ на връзки за разпространение да се отчетатъ съ сумата, която дължатъ. Сега особено, това се налага, защото излизането на вестника се затруднява.

Добруджанци, погрижете се за единствения вашъ будителъ и бранителъ на вашитъ интереси.

въ процеса на прерастването на буржоазната революция въ социална, който бързо се развива и въпрѣки усилията на републиканската властъ по всички признаци, тя не ще успѣе да задържи положението. Това бързо развитие нахвърля всички възможни предвиждания базирани на обективнитъ и конкретни исторически условия.

Това се казва индустрия съ добруджански интереси

Добруджанци чакатъ отговоръ

Нѣма се успокоятъ предатлитъ и съдружницитъ на рѣмницитъ около редакцията в. „Добруджа“. Агенти на рѣмненската политика, откъсна и гонени отъ добруджански народъ, тѣ злорадствуватъ следъ всѣка инсинуация пусната отъ ромѣнската властъ преса по адресъ на добруджанското революционно движение. По даденъ знакъ отъ Букурещтѣ надаватъ викъ и като изплати грамофони надаватъ въ Заоплакали сж сѣдбата на добруджанци и хвърлятъ огънь жупелъ върху насъ.

Нѣма да споримъ съ ромѣскитъ дедективи около редакцията на „Добруджа“. Заставни сме обаче да имъ поставимъ следнитъ конкретни въпроси: тѣ трѣбва да отговорятъ:

1. Писмата отъ В. Д. Р. до видни добруджанци за свиканата конференция презъ февруарий съ знанието на И. К. Комитетъ ли сж отпратени?

2. Ако не сж сж какво значение, какво назначение е имало срещата на посоченото време между нѣкои отъ поканенитъ, защото другитъ отказали сж да явятъ, и г. г. А. Стояновъ, Д-ръ Пенаковъ, Хр. Поповъ, Айдемирски?

3. Какво сж мислили да прѣвѣтъ съ 35 милиона лв. искан отъ една чужда държава?

Ето на това чакатъ отговор добруджанци, отъ чиято сѣдъ И. К. е направилъ вече единъ особенъ родъ индустрия.

Секвестриранъ добруджанецъ

Централниятъ Добруджански Акционенъ Комитетъ въ съставъ Д-ръ П. Вичевъ, Ив. Томовъ и Ив. Русевъ въ заседанието си отъ 1 т. м. реши:

1. Отмѣнява решението си за временното заместване на Д-ръ П. Вичевъ въ качеството на главенъ редакторъ на в. „Свободна Добруджа“ съ Д-ръ П. Панаевъ. Старото положение влиза въ сила автоматически с излизането на свобода на Д-ръ Вичева.

2. Националн освободителното добрудж. движение всрѣдъ емиграцията въ България, кат. национално и надпартийно, обединявайки всички добруджански емигранти и бѣжанци съ найразнородни политически убеждения, не може да се обвързва въ никаква партийна колесница. То си остава самостоятелно и не зависимо отъ партийнитъ борби.

3. Ц. Д. А. К. не може да взема, като комитетъ нито вкупомъ, нито чрезъ делегатъ участие въ никакви предизборни комбинации. Всѣки, който излѣзе извънъ рамкитъ на тоя решение действува за своя лична смѣтка и не ангажира Ц. Д. А. К.

Отъ Цент. Доб. Акц. Ком.

вложение на Българ. Секция за борба противъ империализма и за национална независимост

По поводъ предстоящата сесия на Съвета на О. Н. по инициативата на съюза „Отец Паисий“ на 17 г. м. се подготвят отестни събрания „целящи авната и морална защита българските малцинства Добруджа, Тракия, Македония, Западните покрайнини и Сарабия“. Ще се говорило „забавната и обща защита на малцинствата и за необходимостта от ревизионния мирният договори“.

Българската национална секция от Международната Лига за борба противъ Империализма за Национална независимост, по на своето гледище, че тия щии и на фашисткия „Всебългарския“ съюз Отец Паисий се явяватъ повторение на единъ постояненъ стереотипенъ гръс за сѣне на заблуди и ерално поражение въ срѣдъ родитѣ въ борбата за истинно освобождение на потиснатѣ.

Тая констатация добива особена сила, следъ като се поддържа още веднѣжъ историческата истина, че въ продължение на единадесетъ години отатожествуватъ договоритѣ за покровителство на малцинствата и самото О. Н.—гарантъ на тѣхното изпълнение, и въпѣки несмѣтнитѣ протестни акции по цѣлото земно кълбо, неможе че не се прилагатъ тия договори, но обратното, констатира се една подчертана тенденция съ кресцендо въ засилване политико-економическия урсъ на денационализация и едно заостряне на социалния нетъ надъ иллюзорно свободитѣ народи.

Фактътъ, че тия протестни акции се организиратъ на сждата дата 17 май въ Унгария, Австрия, Италия, Съединенитѣ Штати и Холандия, и че на тѣхъ цѣли да взематъ участие видни италиански, американски и холандски учени, общественици и публицисти, съвсемъ не ще изгѣни въ нищо съществуващото положение на националенъ, социалъ економически и политически гнетъ. Нѣмаше по голѣмъ теоритикъ на договоритѣ за правата на малцинствата отъ американския президентъ Вилсънъ и при все това, тѣзи договори оставатъ и до днесъ заидни като прикритие на национално потисничество и експлоатация, а за други, като срѣдства за сѣне на заблуждение, каквато се явява и настоящата акция и въ България.

Въ днешно време на пълно развитие, разбулване империалистическа система и кризата въ нея, която въ своя възходъ доведе самитѣ империалисти дори до открити конфликти съавно очертание на политически блокове и на воени фронтове; когато открито вече се готвятъ за война, за подготовката на която се харчатъ годишно около 500 милиарда лева; когато частъ отъ империалистическата преса въ Англия изразява открито своя страхъ като „Дейли Експресъ“, който атакува френския империализмъ въ егоизмъ и стремежъ къмъ хегемонизмъ въ Европа провеждани чрезъ О. Н.,— народи като българския, чийто суверенитетъ е унищоженъ и който се огъва подъ тежеститѣ на една повсемѣстна и страшна стопанска социална криза, ще измѣни на историческото свое назначение къмъ себе си и къмъ останалитѣ потиснати и обезправени народи на Балканитѣ — къмъ Македония, Добруджа, Тракия и Западнитѣ покрайнини, ако про-

дължава да се самозалъгва съ акции, като тая устройвана отъ съюза Отецъ Паисий.

Емиграциитѣ и бѣжанцитѣ отъ заробенитѣ земи иматъ предъ очитѣ си борбата за освобождение на други заробени народи въ Европа — каталонцитѣ, баскитѣ и испанцитѣ. Една диктатура се събори и тѣ осъществиха частъ отъ своитѣ политически аспирации. Поели пѣтя къмъ голгота за пълното социалъ-икономическо освобождение, ние виждаме какъ тия народи преминаватъ въ втората фаза на прерастването за завладѣването на земята отъ феодалнитѣ наследници и клерикалени монастири.

Диктатуритѣ и установенитѣ фашистки режими на Балканитѣ — въ Югославия, въ Ромѣния, Гърция и България се явяватъ, като крепители на западния и балкански империализмъ и на режима на потисническитѣ договори.

Не молби и плачъ за ревизия трѣбва да бжде лозунга, а отричане на всички договори и борба срещу тѣхъ, като дѣло на империализма.

Бълг. Нац. Секция, отъ Международ. Лига за борба противъ Империализма и за Нац. независимостъ отправя апелъ къмъ трудящитѣ въ България, къмъ емиграция и бѣжанци, да отрекатъ приспивателната акция на шовинистичния съюзъ „Отецъ Паисий“, а да се наредятъ подъ знамето на Антиимпериалистическата Лига срѣщу режима на националното и социално потисничество.

Долу империализма! Долу Версайскитѣ потиснически договори! Долу О. Н.! Долу националното робство! Долу войната между народитѣ и специално тая срещу С.С.С.Р.!

За пълното самоопредѣление на народитѣ. За свободни и независими Македония, Тракия, Добруджа, Хърватско. За федерация на балканскитѣ свободни трудови народи.

На Шипка не е спокойно

Говорятъ за миръ, а се готвятъ все за война. Най-голѣми приготовления въ това отношение се правятъ отъ Франция и държавитѣ отъ малкото съглашение. За пакта Келогъ, който ужъ гарантираше народитѣ отъ война, въобще никакъ не се говори. Обратното, все по честитѣ стааатъ слуховѣтъ за една предстояща война признацитѣ на която все повече и повече излизатъ на яве отъ противоречивитѣ и заострени интереси на империалиститѣ.

Споредъ една статистика военнитѣ разходи на народитѣ годишно възлизатъ на около 112 милиарда франка т. е. около 500 милиарда лева.

По всички данни и признаци тая подготовка цели Съветска Русия, въпреки непрестаннитѣ опровержения. Споредъ последнитѣ новини отъ Букурещъ, въ тоя градъ сж се събрали на вѣжни заседания началницитѣ на щабоветѣ на ромѣнската, чехословашката, югославянската и полска армии. Очевидно задачитѣ отъ теоритически се поставятъ вече конкретно. Та както виждаме на Шипка не е спокойно.

Четете В-къ
„Свободна Добруджа“

Сѣбитията въ Испания

Споредъ в. „Le Temps“, въпрѣки мѣрцитѣ взети отъ републиканското правителство, агитациитѣ все повече се засилвали. Голѣма тѣпла е нападнала и запалила десетки отъ най-голѣмитѣ монастирски помѣщения въ гр. Мадридъ. Полицията е успѣла да предпази монастиря на сестритѣ именуемъ „Сенъ Рошъ“. Сестритѣ напуснали монастиря, а градския съветъ веднага окачилъ табела съ следния надписъ:

„Народе, запази това помѣщение. Сестритѣ го предадоха на държавата и то сега е твоя принадлежност“.

Изгорени сж монастиритѣ въ Севилъ, Малага, Кадиксъ и Аликанте. Обявено е и въ тия градове военно положение.

Аероплани сж хвърляли позиви, апелирайки къмъ народа да отпочни работата си, увѣрявайки, че виновницитѣ ще бждатъ наказани. Стратегическитѣ пунктове сж заети отъ гражданската гвардия и войската. Около монастиритѣ сж поставени картечници.

Работнически, студентски и републикански представители се явили предъ правителството съ искания, които се състоятъ въ следното: разтуряне на градската гвардия, преследване противъ бившия министъръ генералъ Беренгеръ и обезоръжаването на клерикалнитѣ групи, които бранятъ църквитѣ съ оржие.

Мрътъ на просѣтата Марселино Доминго отговорилъ, че правителството решило арестуването на Беренгеръ и да разтури върховния воененъ сждъ, който е освободилъ по-рано последния.

Министрѣтъ заявилъ, че правителството има известие, какво атаката, устроена по улицитѣ и предизвикала пожаритѣ сж устроени отъ монархиститѣ, а на другия денъ отъ комуниститѣ. И двѣтѣ тия групи сж били врагове на републиката и по тия съображения е прокламиранъ военния законъ.

Работничеството обвинява генералъ Беренгеръ въ фалшификация на документи въ полза на авиатора Ансалдо. То иска строго наказание на генерала, арестуването на всички монархисти по списъкъ, който ще бжде публикуванъ; възбужда-е веднага на процесъ за престѣпленията вършени отъ диктатурата, ограничение на армията, разтуряние на воения и морски съветъ.

Правителството възприело тия предложения.

Галарца, главния прокуроръ на Републиката е далъ нареждане за преследването на бившитѣ министри отъ диктатурата и за тѣхното бързо арестуване. Арестуванъ е вече Беренгеръ и бившия мръ на втрешнитѣ работи Матосъ.

При все това обаче испанската преса е твърде песимистична, очаквайки сериозни сѣбития. Нѣщо повече, частъ отъ тая преса счита, че е една историческа необходимостъ да се изживѣятъ по-бързо тия сѣбития.

Безпокойствието въ Франция е голѣмо. Тамъ се страхуватъ, че испанската революция нѣма се ограничи, че тя ще вземе по-голѣми размѣри и че възможно е нейното влияние да прехвърли Пиринеитѣ въ самата Франция. „Le Temps“ препаржчва на испанското правителство да организира републиканската младежъ срещу екстремиститѣ. Не може и не бива, казва в-ка, да се нагажда едно правителство къмъ революционнитѣ страсти. Но, продължава, правителството на Алкала Замора е времено, мно-

Стари и нови скандали

съ оземляването на
Бѣжанци

Една нова игра се върши съ последното оземляване на бѣжанцитѣ въ областитѣ на изсушенитѣ блатъ. Изглежда, че и съ това оземляване, както съ градското се е създадала една индустрия за привилигировани партизани и познатитѣ на всѣка властъ агенти. Възмущението е нарастнало твърде много не само въ срѣдата на бѣжанцитѣ но още и въ срѣдта на гражданството. Раздавани сж земи на граждани, които никога не сж боравили съ земледѣлие, и които веднажъ сж получили градски мѣста, получили сж пълния кредитъ отъ земледѣлската банка, построили сж си къщи, обзавели се, а нѣкои дори сж построили цѣли палати съ по два и три етажа къщи, и днесъ главната дирекция за оземляване на бѣжанцитѣ ги облагодѣтелствува още веднажъ съ полски земи, когато има хиляди селяни бѣжанци не оземлени и които мизерствуватъ чакатъ земя и постоянно ги залъгватъ съ обещания.

Това е единъ голѣмъ публиченъ скандалъ виновници на който въ голѣма степенъ се дължи и на официалнитѣ ржководни тѣла на емигрантскитѣ организации и специално И. К. на съюза Добруджа.

Ние обръщаме вниманието на правителството и настоятелно искаме, то да интервенира и да ограничи тая търговия съ бѣжанския халъ. Налага се пълна ревизия и прозѣрка въ това направление, на всѣки случай по отдѣлно. Да се раздава земя на ония бѣжанци, които сж земледѣлци и които не сж използвали веднажъ облагитѣ на закона за настаняване на бѣжанцитѣ.

* *

Главната Дирекция за настаняване на бѣжанцитѣ трѣбва да ликвидира веднажъ за винаги съ своя бюрократизмъ и бузмагизмъ. Отъ години има бѣжанци по селата, които очакватъ да имъ се отпусне кредитъ по извършения коренѣжъ. Това не бива да става, защото бѣжанцитѣ и безъ това изнемогватъ подъ ударитѣ на нуждитѣ, тежката стопанска криза и мизерствуватъ. Отчаянието е стигнало върховната точка на търпението. Не сж виновни тѣ че сж изпаднали въ бѣжанско положение. Най-после това е едно тѣхно право дадено имъ по договори и по закони. Всѣко подобно своеволие трѣбва най-строго да се наказва.

Сжщи сж случаитѣ и съ издаване добитѣкъ и инвентаръ. Документирано искане за замѣстване на умрѣли коне не се удовлетворява И това е законоискане. Прѣпискитѣ се влчатъ въ дирекцията съ години. Много фактори се бъркатъ въ тия въпроси: Околийски началници, комитетски плѣхове, мисити и пр. Турете вече край.

Не сѣйте вѣтрове защото ще жѣнитѣ бури.

**За председателъ на
френската република** е избранъ г. Думеръ. Кандидатурата на Бриана е пропаднала, отъ което се вижда, че неговата политика не се одобрява отъ болшинството на двѣтѣ камари.

го либерално и примирително.

По всичко се виждатъ тенденциитѣ на официална Франция, че като не сподѣля новото положение въ Испания иска да измѣсти борбитѣ на испанския народъ отъ правилния имъ ходъ.

Келипирджит

Отъ нѣколко дни упорито се заговори, че нѣколко меракли отъ изпълнителния комитетъ, плусъ нѣколко „политичи и общественици“ и единъ „башъ комитаджия“ решили на всѣка цена — презъ този баа бозунъ да се избератъ за народни представители.

Казватъ, че хеле „комитаджията“ и „обществено политичитѣ“ неуморимо се борили съ всички средства да убедятъ опозиционеритѣ, на тази идея, въ ползата да бждатъ тѣ избрани за депутати отъ името на „всички добруджанци“.

Разправятъ, че, башѣ комитетъ се скѣсалъ да тича при г-нъ Кямилевъ да му иска благословията.

Сжщитѣ тия — въ проектъ депутати, — за да оформѣли своитѣ желания, решили да свикатъ висшия добр. съветъ, за да му обяснатъ колко „важно и отъ значение“ би било за движението, ако въ нашата камара имало напирмѣръ 4 депутата добруджанци.

Като седѣхъ така у дома и прелествахъ в. „Добруджа“ бр. 72/28 г. редактиранъ отъ „башъ комитетъ“ Айдемирски спрѣхъ се случайно да речемъ на писаното отъ него „Да се види“. Кжде крайчеца срещнахъ тази фраза написана отъ тогава недостойния?!

— „Ами, ако взематъ наистина да ни кандидатиратъ? Кжде ще се дѣна отъ хорски глуми“?

Единъ отъ преднитѣ редове

Австро-германското обединение

Австро-германскитѣ митнически съюзъ възбуди голѣмо недоволство въ Парижъ, Прага, Бѣлградъ, Букурещъ и Будапеща. На тоя съюзъ се погледне, както си е въ действителностъ, като на първата решителна стѣпка къмъ политическото присѣдинение на Австрия къмъ Германия. Официознитѣ изявление направени въ Виена и Берлинъ за сродството на двата братски народа не скрива тия намѣрения. Безпокойствието стана още по-голѣмо. Отъ Парижъ се изкомандва на малкото съглашение решително да се противопостави не само поотдѣлно но и колективно. И то изпълни заповѣдта. Попробва се и политиката на новото ромѣнско правителство на Йорга. Резултатитѣ се указаха добри. Заповѣдта отъ Парижъ се изпълни въ точностъ. Отъ Букурещъ не мислятъ да смѣнятъ поне за сега политическия курсъ.

Отъ Римъ, заговориха за възобновяването на австро-унгарската уния и за прогласяването на бившия престолонаследникъ князь Ото за австро-унгарски кралъ. Тая последна версия, изглежда че се възприема и въ Парижъ, само да се провали присѣдинението на Австрия къмъ Германия.

Въ настоящитѣ заседания на Съвета на О. Н., по всичко изглежда ще станатъ сериозни стѣлкновения по сжщия въпросъ. Но и Германия и Австрия сж решени да отстояватъ съ всички срѣдства своитѣ позиции.

Къмъ тежненията въ Германия и Австрия за обединение Англия се държи доста резервирано. Частъ отъ английската преса сериозно разисква и се противопоставя на безогледната поддръжка, която английското правителство дава на Франция, изтъквайки, че последната е много далеко увлѣкла Англия

КНИГИ ПО НАЦИОНАЛНИЯ ВЪПРОСЪ

Библиотека „Национално Освобождение“ изследва следните твърде интересни книги необходими на всички, които се занимава със националните въпроси.

1. „Националния и колониален въпрос“ от Г. И. Юйдю. Струва 30 лв.
2. „Националния въпрос в миналото и сега“ от Туминъ. Цена 60 лева.
3. „Теория и практика по националния въпрос“ от Чиликовъ. Цена 15 лева.

„Национално Освобождение“ ще даде и други книги, безъ които никой дѣещъ въ националните движения не може да мине. Тѣ сж необходими четиво за всички, които иска поне от малко-малко да се запознае теорията и практиката по националния въпросъ, въ Бѣта и на Балканитѣ. Безъ това е невъзможно каквато да било съзнателна и разумна деятелностъ въ кое да отъ националните движения. Враговетѣ на национално потиснатитѣ народи и малцинства винаги сж излизали за своитѣ цели непросвѣтеността и невежеството на национално потиснатитѣ народи, за да приржатъ тѣхнитѣ усилия и стремежи къмъ своята косяница, за постигането на своитѣ груби интереси. Ето защо на тѣхнитѣ домогвания ние трѣбва да противоставимъ, покрай другото и ясно разбиране на въпроситѣ и една широка просвѣта по нац. въпросъ.

Снабдете се съ тия твърде интересни книги. Сума да се праща на адресъ: В-къ „Свободна Добруджа“ (библиотека Национално Освобождение) — София.

КОЛКО ПОВЕЛИ НА НАЦИОНАЛНО-ОСВОБОДИТЕЛНОТО ДВИЖЕНИЕ

Националнo революционното добруджанско движение е на едно движение — движение на всички добруджански народи въ Добруджа и въ емиграция, безъ разлика на произходъ, религия и политически убеждения. (Чл. 5 отъ устава).

Оно е напълно самостоятелно и независимо. Отъ тукъ следва, че всѣко националнo революционнo движение, каквото е добруджанското не може да бжде партийно, нито пъкъ една партия може да го обхване. То е масово надпартийно.

Въ голѣмото си болшинство съставя на добруджанското националнo освободителнo движение се определя отъ внушителното присѣствие на селски елементъ, на занаятчий и работници и като тѣй не може да се одчини и на класовата идеология. Защото ако бѣше тѣй, нѣаше защо да сжествува отѣлно, а щѣше да бжде въ своята класова партия. Изгуби добруджанското освободителнo движение националния характеръ, то губи своето историческо значение.

Конкретнитѣ обекти на националнo освободителното добруджанско движение се съставятъ задъ границата въ самата Добруджа. Тамъ е голѣмата добруджанска маса. Тамъ е бабата на движението.

Методитѣ на борба на движението сж масови — революционни. Използването на всички възможности не сж въ разрѣзъ съ тактиката на движението. Чрезъ тѣхъ се задълбочаватъ връзкитѣ съ добруджанскитѣ маси. Отъ тукъ борбата за земя, жилища, училища, свободи и други икономически и политически права и пр. е задължителна.

Ролата на емиграцията е спомогателна. На нея националнo освободителната организация гледа, като на важенъ помощенъ факторъ. Съ нея тя поддържа постоянни връзки за взаимна морална и материална поддръжка. Тя се грижи за правилното ѝ ориентироване въ пѣтя на освободителното, възпитава въ духа на целитѣ и задачитѣ му, като му повелява да се бори срещу всѣко чуждо вмѣшательство.

При такова ясно опредѣление, както на целитѣ и тактиката, а така сжщо на качествата и състава на добруджанското националнo освободителнo движение, заинтересованото увличание на това последното въ партийнитѣ борби съ точно опредѣление на тая или она партия или изборна формация, се явява въ разрѣзъ съ естеството и статутитѣ на самата организация, явява се като груба грѣшка, която подрива основитѣ и единството въ движението. Такива грѣшки трѣбва да се преследватъ и строго наказватъ.

Отъ това не следва обаче, че всѣки членъ на движението за себе си е ограниченъ да се числи и участва въ живота на партията си.

Добруджанци грижете се за своята преса. Иначе ще ви лжжатъ и търгуватъ съ вашитѣ интереси. Разпространявайте и подпомагайте в. „Свободна Добруджа“.

Добруджанци, връщайте глупавия в. „Добруджа“, органъ на още по глупавия И. К. Не му пращайте нито стотинка, за да се сплутятъ окончателно. Да видимъ до кога ще ги хранутъ.

Добруджанци, връщайте глупавия в. „Добруджа“, органъ на още по глупавия И. К. Не му пращайте нито стотинка, за да се сплутятъ окончателно. Да видимъ до кога ще ги хранутъ.

Добруджанци, връщайте глупавия в. „Добруджа“, органъ на още по глупавия И. К. Не му пращайте нито стотинка, за да се сплутятъ окончателно. Да видимъ до кога ще ги хранутъ.

Добруджанци, връщайте глупавия в. „Добруджа“, органъ на още по глупавия И. К. Не му пращайте нито стотинка, за да се сплутятъ окончателно. Да видимъ до кога ще ги хранутъ.

Добруджанци, връщайте глупавия в. „Добруджа“, органъ на още по глупавия И. К. Не му пращайте нито стотинка, за да се сплутятъ окончателно. Да видимъ до кога ще ги хранутъ.

Добруджанци, връщайте глупавия в. „Добруджа“, органъ на още по глупавия И. К. Не му пращайте нито стотинка, за да се сплутятъ окончателно. Да видимъ до кога ще ги хранутъ.

ПОДЪ МАСКАТА НА КОМУНИЗМА

Ромѣнскиятъ ултрашовинистиченъ в. „Универсулъ“ е помѣстилъ въ броя си отъ 18 IV 1931 г. статия подъ заглавие: „Българския иредентизмъ работи подъ маската на комунизма“, съ която оправдава борбата противъ добруджанскитѣ българи, като една необходимостъ. Преводъ отъ тая статия е помѣстенъ въ софийския в. „Заря“. Хвърлятъ се множество лъжи, които произхождатъ отъ ромѣнската властъ, очевидно съ цель да се съятъ заблуждения.

Фактътъ за вършени разбойнически деяния отъ ВДРО, която е организация извънъ границитѣ на Добруджа, както и за сжществуването на националнo-революционната организация ДРО вътре въ самата Добруджа, ние нееднократно сме изнасяли. Сжщественитѣ принципи противоречия между тия две организации не водятъ сж изтъквали въ колонитѣ на в. „Свободна Добруджа“, осждайки шовинизма, патриотството и престѣпнитѣ деяния на първата, като пакостни за самото освободителнo движение. Открито сме вземали страната на ДРО, защото намираме, че нейната идеология и тактика сж правилни и защото само по пѣтя на мосовата подготовка и революционна борба ще се осжществи освободителното на добруджанския народъ. Сжщо тѣй намираме за правилна и генералната тактическа линия на ДРО за единство и единство между всички национално и социално потиснати народи.

Нѣма никакво съмнение, че тая голѣма задача лежи върху плещитѣ на цѣлокупния добруджански народъ, който въ своя социаленъ и икономически характеръ представлява една пѣстрота на националенъ произходъ, на религиозни вѣрвания, на различни политически убеждения, а сжщо тѣй и на класова пѣстрота. Тукъ сж наредени дребни и срѣдни селяни, занаятчий търговци, безимотни, работници и пр. Тукъ се включватъ българи, турци, руси и др.

При наличността на такава идеология и на такава национална, социална и политическа пѣстрота да се поддържа, че ДРО представлява български иредентизмъ и още нѣкакъв комунизмъ, това ако не е невежество, то непременно се явява преднамѣрена и то много-много злокачествена инсинуация. Явна е цельта, съ която се прави — отъ една страна да отрече сжществуването на националнo-революционното движение въ Добруджа, да отрече неговото огромно значение съ факта, че е обхванало цѣлото добруджанско население и най-после — да се представи широкото влияние на това движение вътре въ Добруджа, въ Ромѣния и задъ граница, като комунистическа опасностъ за да се оправдаятъ всички насилия, тероръ, законенъ грабежъ на добруджанци, — съ други думи, да си оправдае денационализаторската политика на ромѣнския шовинизмъ.

Тенденциозността бие веднага въ очи за ония, които познаватъ ромѣнскитѣ икономически и политически условия, защото въпреки наличността на всички социално-икономически данни, комунистическата партия въ Ромѣния е най-слабата въ цѣла Европа. Да се изтъква обаче тая червена опасностъ е потребно за политиката въ Букурещъ, за да се диверсии задъ граница, главно

презъ Парижъ въ София, за да се разширява и засилва терора и върху националните дейци въ България. Така трѣбва да се обясни моето арестуване въ София, както на нѣкои въ Варна, сочейки червената опасностъ и за България, а сжщо тѣй на мнозина други дейци и ученици въ Добруджа.

Общото убеждение е таково, сжщо каквото е и по отказа на Ромѣния да създаде единъ правовъ редъ, на справедливостъ и търпимостъ въ Добруджа, да възвърне ограбенитѣ съ изключителни закони и произволъ имоти на добруджанци, да вдигне секвестра, да даде амнистия за възвръщане на емигрантитѣ, да върне училищата на населението и пр. Най-отвратителното, което се явява, то е, че въ тая политика на ромѣнскитѣ правителства и на ромѣнската шовинистическа преса за денационализацията на Добруджа, намира широката подкрепа на нѣкои български чорбаджии и голѣмци въ Добруджа и въ България, които иначе се биятъ въ гърдитѣ и постоянно алармиратъ обществото съ своя отъ турско време „национализмъ“.

Все пакъ и въ Ромѣния и въ България и въ Европа здравото обществено мнение знае, че въ Добруджа има едно истинско националнo революционнo движение (ДРО) и каквито диверсии да се правятъ отъ ромѣнската властъ и преса, пѣтятъ начертанъ отъ ДРО е единственъ вѣренъ пѣтъ, за националното освободение на добруджанския народъ и то ще дойде въпреки всички клоки и инсинуации.

Д-ръ П. Вичевъ

ИСТИНСКАТА МИСИЯ НА КАБИНЕТА ИОРГА

Прикритата диктатура на крелъ Карола, почва да се проявява все по демонстративно. Следъ неуспѣха поради голѣмитѣ между котерийни търкания да образува единъ общо народенъ кабинетъ подъ шеството на Титулеско, тѣй много поржчзанъ отъ Парижъ, за засилване фронта срещу болшевишка Русия, Каролъ сериозно се загрижи и за собствената си кожа. Той се облѣгна на най-довѣренитѣ си бранители, „авторитетния“ професора шовинистъ Иорга.

Народната партия на Иорга е отпадъкъ отъ Националната партия, отъ която се отдѣли, следъ обединението на тая последната съ цараниститѣ презъ 1926 год. Тревогата бѣше твърдъ голѣма въ Франция отъ това разрѣшение на кризата отколкото въ самата Ромѣния. Тълкуваше се тоя курсъ въ Букурещъ, като желание отъ Карола да се, отърве отъ опекуството на Франция. Не бива да се забравягъ още и кръвната линия на Карола която е нѣмска отъ Хохенцолеритѣ. Сжществува сериозно подозрение въ последно време, че Германия е повишила влиянието си въ Букурещъ. Воденитѣ преговори за търговски договори между Ромѣния и Германия и повикътъ въ Парижъ по тоя случай отъ една страна и отъ друга кошмарътъ отъ едно прегазване отъ червената армия на Ромѣния отъ друга, като най-преденъ авангардъ въ една война съ Русия, изгледитѣ на което се очертаватъ на небосклона, като близка перспектива, наистина сериозно се загрижили парижки-

СЕЛЕНИЯТА ЗА В. „ДОБРУДЖА“

До в. „Добруджа“ е изпратена следната дописка съ копие до насъ за публикуване.

Господине Редакторе,

„Получихме 118-119 бр. отъ парализирания ви вестникъ за който сме абонирани съвсемъ насилъ и съ заплашвания отъ вашитѣ убийци и конекражди. Като винаги тѣй сега въ тия ви броеве не намѣрихме нищо подчително освенъ най-долнопробни хули и клевети по адресъ на любимитѣ ни и съ жадностъ поглъщани, както отъ отрудената градска добр. емиграция, тѣй и отъ селската такава, в. в. Св. Добруджа и Добруд. Знаме, единствени изразители на болкитѣ и страданията както на бѣжанцитѣ тукъ въ България, тѣй и на останалитѣ ни въ родна Добруджа, бащи, братя и сестри, които день и нощъ сж потискани, бити и пребивани отъ озверени диви царски банди.

А вие вмѣсто да поведете една истинска борба за частъ по-скорошното ни освободение, вие ни отдалечавате отъ нея като отъ 1919 год. до сега хленчите не само, ами се кланяте на фалшивото О. Н., което и ние селенията край границата разбрахме, че е параванъ на победителитѣ. Ето що, не трошете повече кървавитѣ добруджански стотинки по вестника си, и не ни го пращайте по селата, щото никой не го чете. Добре ще направите да го пращате само на бакали и халаджии за опаковка, за тази цѣлъ ние ще помолимъ „Св. Добруджа“ да ви направи реклама. Добр. емиграция схвана че вие не водитѣ борба за освободението ни, а гледате по нейния грѣбъ да се издигнете и харесате на властѣта, за да се докопате до нѣкой тлѣста службица. Заради това именно тя ви напусна, (това вие видяхте на сборката си въ Варна). Ние грамадното болшинство отъ добр. бѣжания отъ дивия Делорманъ край границата ви заявяваме, че свободата на родната ни Добруджа съ хленчъ и поклони не ще дойде. Тя ще дойде когато всички до единъ се наредимъ подъ разветото знаме на незабравимия ни Дочо на което бѣ написано *Свободна и Независима Добруджа*. Този е най-късия пѣтъ за свободата ни, а не ибрикчилъка“.

Селяни отъ Балбунарско

тѣ водачи на френската външна политика за едно предстояще загубване на Ромѣния отъ орбитата на тая последната.

Отъ друга страна изгодитѣ, които представлява едно сближение съ германцитѣ на икономическа и политическа почва, даватъ на Ромѣния по-голѣмо спокойствие и въ отношение облекчението на стопанската криза и въ отношение източнитѣ ѝ граници. Изглежда че и съвѣтитѣ отъ Лондонъ сж въ това направление за отлагане на една предстояща война. Усилията следователно на Франция да задържи по-нататъкъ подъ своето влияние Ромѣния ставатъ все по проблематични. Всичко онова, което се върши днесъ въ Букурещъ говори за подобни изненади.

Четете и разпространявайте в-къ „Свободна Добруджа“

въ безрезерватна подкрепа на френската хегемония въ Европа, за смѣтка на своитѣ собствени интереси. Не сж рѣдки даже гласовѣтъ, щото Англия да се отегли отъ О. Н., което сжществува изключително за поддръжане на френския империализмъ.

Каквото и да е решението на Съвета на О. Н. отъ Берлинъ и Виена заявяватъ, че тѣ оставатъ вѣрни на своя съюзъ.

София — Печатница „Съгласие“

ИЗЛЪЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

КАПИТАЛЪТЪОтъ **К. Марксъ**, преводъ на **Д. Благоевъ**,
подъ ред. на **Т. Павловъ**.Томъ I; частъ I, стр. 450, цена 100 лв. (за абонатитъ тая
частъ струва 50 лв.), печатъ и хартия хубави. Втората
частъ — цена 100 лв (за абонатитъ 50 лв.) се печати.Книгата излиза много навреме и нѣма нужда отъ ни-
какви препоръки — всѣки работникъ, националреволю-
ционеръ и мислящъ човѣкъ, трѣбва да я притежава.
Записвайте масово и бързо абонати (първа вноска 150
лв., за работници и учащи се 100 лв.). Апелира се за
вносяне вторитъ вноски.Новъ адресъ за всичко: **Гана Павлова**,
Тетевенска 23, София**Изъ страната на сълзитъ**

Единъ интересенъ рапортъ на ромънската сигурнация

Писмо отъ Добруджа. 11. V 1931 г.

Отъ месецъ време имаме ново правителство. Многонадежднитъ и многообещаващитъ голѣми реформи национал царанисти си отидоха. Нашия кралъ Каролъ не се шегува. Нито ни пита, нито въобще иска да знае какво искаме. Току ни назначи професоръ Йорга за м-ръ председателъ. А професора по история Йорга, сигурно знаете, е отъ оня калибъръ учени, който поддържа че ромънския народъ е най-стария на Балканитъ, че Асенъ и Петъръ, известни у ромънската история „Асенъ ши Петъръ“ били отъ ромънски произходъ и че най-сетне границата на ромънския народъ е била и трѣбвало да бѣде Балкана. Както виждате другитъ бѣха по-скромни съ Русе — Шуменъ — Варна.

* * *

Нашитъ миноритарци сж вече наредени. Ходеха до София, до Женева, но най-сетнѣ наредиха се. До Карола Йорга, а до Йорга тѣ — Гошевъ — Брашовановъ — Митиковъ и пр., все отборъ, шкембелии, аферисти, подметки на всѣка власт и т. н. И тѣ влѣзли въ националния блокъ на Йорга за да спасяватъ Ромъния „mare“. Обѣщали имъ четири мѣста — 2 въ камарата и 2 въ сената. Диария ги хвана отъ радостъ. Народа ще има да слуша нови обѣщания и да чака нови реформи до като му смѣкнатъ и ризата отъ гърба.

* * *

Българското общество продължава да се бори, раздѣлено на две фракции — дѣсни и лѣви, до като затворятъ гимназиитъ. Лѣвитъ взиматъ надмощие, защото сж по прави и народа е съ тѣхъ. Общото мнение е че добруджанци не могатъ и не бива да се влачатъ по чужди акъли, а да слѣдватъ тона на своитъ интереси. Влиянието на руския животъ е голѣмо и съ дълбоки корени всрѣдъ селянитъ.

Ромънската сигурнация следи много внимателно всичко. Тя знае такива тайни каквито и мнозина претендиращи не знаятъ. Тя има напимѣръ фотографии отъ цѣли изложения по разни направления. И за това не се много безпокои. Страхъ отъ тая или оная организация нѣма, защото познава всичко и въ най-голѣми подробности. Илюзии си правятъ мнозина, че всичко е добре законспирирано. Въ единъ рапортъ на силистренската си-

гурнация, до главния ревизиоръ попадналъ случайно и прочетенъ отъ нашъ българинъ се пише следното:

— Всички борби въ българското общество ни сж известни въ подробности. Тамъ борбата се води между две крила. Едното, на дѣснитъ български предентисти се води отъ (поменаватъ се имената) е безопасно, а другото на лѣвитъ — тѣ сж повечето комунисти. Ние ги познаваме добре, тѣ сж винаги въ ржцетъ ни, за това и тѣ сж безвредни. Ние можемъ всѣки моментъ да туриме ржка на тѣхъ. По опасни сж обаче ания иредентисти на чело съ (поменаватъ се имената) които се мѣсятъ въ вътрешния активенъ политически животъ на страната заемайки важни постове въ партията и държавната иерархия и като такива иматъ достъпъ на всѣкѣде и се ползватъ съ покровителството на голѣми наши държавници.

Както виждате наредени сме много добри и въ общество, и партии. Ако ни дадатъ вагони ще бѣже добре, но кога ли ще ни навържатъ и хвърлятъ въ Дунава?

Бабадагски.

Голѣмо нещастие въ Добруджа

Нестигатъ другитъ неволи на добруджанци но и природни стихии трѣбваше. Преди нѣколко дена въ юго-западната област на Силистренско се е развилъ ураганъ и сж паднали голѣми проливни дъждове. Въ с. с. Кочина, Фрашари и Пандакли стихийната вода е достигнала покривитъ на къщитъ. Отнесено е всичко. Въковни дървета били изкоренени. Паднала е и голѣма градушка, която напластила 30 см. дебелина. На пжтъ каруца съ началника на жандармерийския постъ; жена му и дъщеря му сж убити отъ градушката убити били и впрегнатитъ коне.

Въ Тутраканъ пороя е отнесалъ въ Дунава складъ съ храни.

Много добитѣкъ, главно овце по полето сж убити. Страшни поражения сж нанесени на нивята. Голѣмо е нещастieto въ тоя край.

—ф—

На анонимния драскачъ

Въ редакцията се получи следното съ молба да се помѣсти.

Въ брой 9245 отъ 7 того въ в. „Миръ“ като дописка е писано, че въ качеството си на амбул. лекаръ съмъ отказалъ да превържа двама ранени дошли въ клиниката на 2 май за медицинска помощъ. Постъпилъ съмъ така защото, както съобщава дописника „отъ направената справка се указва че д-ръ Паневъ е известенъ комунистъ, зарегириранъ и въ дирекцията на полицията и още „сжщиятъ на 1 май е билъ дежур. амбул. лекаръ, обаче Г-на не благоволилъ да отиде на работа“, а болнитъ били „двама добри българи, а другия студентъ“.

Никога не бихъ се занимавалъ съ мръсотията на писача отъ в. „Миръ“, ако въ дописката му бѣхъ лично само азъ вpletенъ.

Дълга обесновение, обаче, защото въпросе докосва престижа на 1-ва хирург. университетска клиника. Тамъ азъ не мога да бѣда другъ освенъ лѣкаръ, готовъ да даде помощъ на всеки страдащъ. И ако действително поведението ми е таково каквото иска да го представи дописника, беспорна вина иматъ и ония, които ме държатъ въ клиниката. За да отхвърля тая клевета която цѣли да опетни поряднитъ въ клиниката и съ това и достѣйството на шефа ѝ проф. Д-ръ П. Стояновъ, давамъ настоящето.

Въ клиниката съмъ не отъ вчера. Лекувалъ съмъ и лекувамъ и пролетарци и чормаджии, левичари, десничари пѣкъ и „родолюбиви“ черноризци. Тѣ могатъ най-добре да кажатъ канѣвъ е моятъ подходъ къмъ болнитъ, правилъ ли съмъ и правя ли разлика при изпълнение на лекарския си дългъ, при даване медицинска помощъ на тия или ония. Ако „родолюбива“ дописникъ бѣше надникналъ въ клиниката щеше да види двама болни, не по малко „родолюбиви“ отъ него, при това и полицай, които не сж на сжщото мнение по моето отнасяне.

Тѣ биха му казали, че не само не съмъ и отказвалъ медицинска помощъ, но че съ своето държание и обичъ къмъ болнитъ си, извънъ това, което имъ давамъ като лѣкаръ, като най-близъкъ тѣхенъ другаръ обрадвамъ днитъ на страдания имъ. Тамъ анонимния писачъ, щѣше да види отношението и да осъзнае чувства, ако, разбира се, е годеенъ за това, които приобщаватъ лѣкаръ и боленъ и които довеждатъ до плачъ болни на Д-ръ Паневъ — известенъ комунистъ — когато, заетъ съ друга работа не може да ги привърже. И много още др. работи би научилъ малчугана, които да му пречупятъ охотата на тая почва да ме уязвява. Полицайтъ въ който нѣма основание да не върва, много нѣща могатъ да му кажатъ. Ако смѣта да се корегира, нека отиде да ги изслуша.

Тая провѣрка още повече се налагаше да направя въ в. „Миръ“ преди да даде гласностъ на дописката.

Случката както е изнесена е нагла и мръсна лѣжа. Всички болни които бѣха въ чакалната на амбулаторията по това време и които сж записани въ амб. журналъ, ще установятъ това. Сжщото очаквамъ да сторятъ самитъ ранени, стига да не се ржководятъ отъ предврителни и последвали случката уговаряния.

За уяснение на обществото трѣбва да кажа, че тая стрѣва срещу мене е много естествена като се има предвидъ, че моитъ убеждения като гражданина сж противоположни на „родолюбиво“ — черноризскитъ. Но не по такъвъ начинъ трѣбваше да ме лаещъ черноризецъ, защото сжтѣпвашъ на чурукъ дѣска, пѣкъ и стрелата ти не бие само менъ.

Другъ пжтъ се цели само въ менъ. Тогава и задачата ти е по опростена пѣкъ и на менъ давашъ по-широки възможности.

„Достойното“ стълкновение „родолюбиво“ кжде остана?
Д-ръ Паневъ

Националъ-революционнитъ движения на Изтокъ

Гражданската война въ Китай продължава. Войскитъ на Чанъ Кай Шекъ не могатъ да удържатъ положението въ Нанкинъ. Правителството се премѣсти въ Шанхай. Атакитъ срещу правителството сж толкова много засилени, че неговото положение е станало критическо.

Отъ друга страна революцията въ Кантонъ се разширява на севѣръ. Поради тоя фактъ нанкинскитъ войски сж застрашени и сж въ отстъпление предъ тия на комуниститъ. Срецу Чанъ Кай Шекъ се е надигнала голѣма борба и въ собствения неговъ кръгъ. Голѣми сж противоречията между членоветъ на правителството въ Шанхай. Чанъ Кай Шекъ е обвиненъ, че е измѣнилъ на принципитъ на Куоминтанта и че искалъ да измѣни управителната-система въ своя полза.

Отъ друга страна бившиятъ управител на Кантонъ, Ченъ Мингъ Ху, е отказалъ да се върне. Чанъ Кай Шекъ обвинява новия управител на Кантонъ, че злоупотрѣбилъ 5 мил. долара отъ разходитъ за войската.

Китайското правителство премахна правото на екстериториалностъ за английскитъ поданици. Поради новитъ усложне-

ния английската флота е отпътувала отъ Хонгъ-конгъ за Нанкинъ и други два крайцера въ Вей Хай Вей получили заповѣдъ да бѣдять готови.

* * *

Националното движение и въ Индия не е спрѣло своя вървежъ. Локалнитъ възстания тукъ таме изъ страната показватъ, че индийцитъ далечъ още нѣмагъ потребното ржководство. Ганди съ своя мистицизмъ, повече възпира движението.

Анкетата по смутовѣтъ въ Гаунларе установява, че сж убити 108 индийци и 116 махомедани. Въ това число не влизатъ изгоренитъ и удавенитъ въ Гангъ, нито изчезналитъ. Всичко умрѣли сж 350 и ранени 150.

* * *

Въ Египетъ борбата отъ националиститъ срещу правителството се изразява вече чрезъ възстания и улични борби. Въ Бени Суефъ тия борби сж стигнали най-голѣми размѣри. Убити има 4 души и ранени 35.

Правителството спрѣ три национални вестника, и забрани конгреса на националиститъ, който щѣше да стане въ Каиро. Отъ друга страна размѣстени сж войскови части съ огледъ на предстоящи национални движения. Положението е натегнато. Англия, споредъ декларация-

Срещата на Каролъ Александъръ

На 4 май зетъ и шуръ кралъ Александъръ срѣбскъ кралъ Каролъ ромънски им предварително уговорена срѣ въ Оршова на Дунава. Каролъ се е придружавалъ отъ м-ръ председателъ Йорга.

Около тая срѣща се прав много коментари. При налитъ политически условия Балканитъ частно въ Ромъ и Югославия, тѣзи коментари се сваждатъ до следнитъ заключения:

1. Обявяване на диктатура въ Ромъния.
2. Измѣнение курса на международнитъ отношения тия две държави. Да се измѣни тежеститъ отъ рижъ къмъ Берлинъ и Парижъ.
3. Да се склѣса икономическата и политическата замяна отъ Франция.
4. Опити за сближение Москва.

Гаранцията и сигурността за този смѣлъ завой двамъ короновани глави намиратъ диктатурата при която нѣма да има умуванията на мно политизи.

Предатели сж родени

предатели ще умратъ

Телешки възторгъ е обилано ибрицитъ на народнята отъ в. „Добруджа“. Зирадствуватъ маминитъ синѣи че най-после успѣха да вкара д-ръ Вичева въ затвора, и трѣбва да признаятъ, че те не имъ се удаде въ продължение на последнитъ три години безъ съдействието на ромъното правителство. Епновремено когато ромънското правителство е искало отъ г. Бурава справането съ д-ръ Вичева който чрезъ ДРО бъркалъ добросѣдскитъ отношения Ромъния, както и на вдигане секвестра, делегация отъ добруджанския ИК начело съ Стояновъ, П. Господиновъ, Хр. Поповъ сж ходили при г. Бурава и Молловъ да искатъ да се „унищожи“ (това е бувалния изразъ) д-ръ Вичева който пречелъ на правителствената политика, която билъ политика и на ИК по добруджанския въпросъ.

Идете и твърдете по-натѣтъкъ, че Изпѣл. Комитетъ съюза „Добруджа“, не проведа ромънска политика и че е стѣлбъ на влашката реакция за денационализацията на Добруджа. Ако иматъ сурѣнка опровергаватъ факта. Ние сме готови на една журналистическа анкета, но не отъ ромънски ренегати и влашки пугаши.

Нашето мнение си оставя върно, че постигнатата спогодба между ромънското и българско правителство по вдигане секвестра нѣма да постигне абсолютно никакъвъ практически резултатъ. Добруджанския селянинъ — български поданикъ, нѣма да придѣбие владението на имотитъ си защото като се махне законъ за секвестра въ Ромъния остава ромънската конституция, която забранява на чужди поданици да владѣятъ полски имоти.

Предатели на българщината Това сж били и такива ще останатъ.

та на Хендерсонъ, остава строга наблюдателка, което ще рече готова е за всѣки случай да се намѣси, както въ Китай, така въ Индия и Египетъ.